

Voimakas vai kääntyvä pallo?

TEKSTI: SAMI KONSTERI

Palloista puhuttaessa kuulee mitä erikoisimpia termejä, kun kuvailaan pallon liikettä. Ajattelin tuoda esiin omia kokemuksiani palloista ja niiden toimivuudesta eri olosuhteissa sekä erilaisilla heittotyyleillä heitettäessä. Nykyäänhän kelit käytännössä jaetaan kolmeen eri katekoriaan - pitkä, lyhyt ja medium. Näistä voisi puhua ja kirjoittaa vaikka kuinka paljon, mutta paneudun nyt mielestäni suurimpaan ”ongelmaan”, johon esimerkiksi asiakkaideni kanssa törmään usein. Ei siis mikään negatiivinen asia, vaan mielipiteitä jakava asia.

Parhaiten tämä ongelma tulee esiin, kun tarkastellaan lyhyttä ja pitkää hoitoa sekä niissä olosuhteissa käytettäviä palloja. Lyhyt mielletään usein ”hitaaksi” ja pitkä ”nopeaksi”, mikä todellisuudessa on useinkin juuri toisin päin. Tämä aiheuttaa päänvaivaa ja herkästi tehdään väärä johtopäätöksiä pallon sekä pelipaikan suhteen. Ja sehän tiedetään, kuinka ”helppoa” keilailu on, kun väärän pallon tai pelitavan kanssa yrittää toimia. Se on kuin yrittäisi laittaa kaksi saman napaista magneettia yhteen.

Periaatteessa lyhyissä ja pitkissä hoidoissa radalle laitettavan öljyn määrä on sama. Se on vaan lyhyessä hoidossa pienemmällä alueella ja pitkässä suuremmalla, joten öljytyt alueen öljyn paksuudessa on eroa hyvinkin paljon. Yleensä sanotaan, että kun pallo on öljyllä, niin se liukuu ja kuivalle osalle tullessaan se kääntyy. Kääntymisen määrään vaikuttaa sitten useakin asia, kuten pyörinnän suunta, määrä, pallon vauhti yms. Sitten tullaan mielenkiintoiseen termiin eli ”pallon hidastuminen”. Tämä kyseinen termi rupeaa sitten erottelemaan käsityksiä pallon voimakkuudesta.

Joidenkin mielestä voimakas pallo on pallo, joka konkreettisesti silmin nähdessä kääntyy eniten. Tämä on yleisin mielipide, kun vertaillaan esimerkiksi omia palloja. Näin varmaan usein onkin, mutta moni on varmaan törmännyt tilanteeseen, jolloin se porarin poraama ”voimakas pallo” kääntyykin vähemmän kuin se ”liukuvampi/laiskempi pallo”. Nykypäivän pinnaltaan voimakkaimmat pallot ottavat rataa kiinni jo pienen öljymäärän läpikin ja se aiheuttaa niin kutsuttua ”hidastumista”,

jolloin pallo rupeaa kääntymään pikkuhiljaa. Tästä johtuen, jos käytämme pinnaltaan liian voimakasta palloa, niin se rupeaa ottamaan rataa kiinni jo hyvin aikaisessa vaiheessa. Joten tullessaan kuivalle osalle rataa pallosta on hävinnyt energiaa huomattavasti ja siksi se ei välttämättä jaksa enää kääntyä.

Kun sitten samalla kokeilemme pinnaltaan miedompaa palloa, se yllättäen kääntyykin silmiinpistävän paljon verrattuna voimakkaaseen palloon. Suurimman pallon liikkeen siis saamme aikaan, kun pallo liukuu kuivalle osaa

Jokaiselle keilaajalle on vähän erityyppiset välineet eri olosuhteisiin.

rataa ”hidastumatta” yhtään, ja näin pallossa on energiaa jäljellä kääntyä paljon. Tähän törmäämme pääsääntöisesti lyhyissä öljyn pituuksissa ja siksi ne mielletään ”hitaiksi keleiksi”, koska pallot kääntyvät paljon. Toisaalta taas pitkissä öljyn pituuksissa tuntuu, ettemme saa palloa kääntymään millään loppuosassa rataa. Näin usein onkin, koska pitkä öljy mielletään liukkaaksi, vaikka todennäköisesti pallomme ovat radassa kiinni lähes koko radan matkan käyttäessämme voimakaspintaisia palloja. Siitä syystä siis palloilta on puhti pois niiden tullessaan kuivalle osaa rataa, joka sekun kaiken lisäksi on vielä lyhyt alue.

Monet pelaajat tarkkailevat myös keilapöytää pallon reaktion lukemisessa. Eli seurataan, missä osassa keilapöytää pallo poistuu kuoppaan. Tämä kertoo hyvinkin paljon, onko pallosi ylienerginen, hyytynyt tai irti radasta osuessaan pakkaan. Mikäli pallosi poistuu pöydältä 8-keilan kohdalta, niin pallossa on liian paljon energiaa jäljellä, eikä hidastumista ole juuri tapahtunut. Näin on hyvin todennäköistä, että keilat 9 ja 10 ovat usein pystyssä. Mikäli pallosi taas poistuu pöydältä 9-keilan oikealta puolelta, niin käytössä on joko liian voimakas pallo tai liian löysä pallo. Liian voimakkaan ongelma on pallon hidastuminen liiaksi, eikä se jaksa patterissa toimia ja näin keilojen paino vie palloa oikealle jättäen usein 10-keilan pystyyn.

Valmentaja Sami Konsteri Ballmaster Openissa.

Saman tyyppisen poistumisen pöydältä luo liian löysä pallo, joka ei ole radassa kunnolla kiinni ja näin myös keilat heittävät palloa liiaksi oikealle ja tulos on sama eli 10-keila seisoo hyvän osuman jälkeen. Se miten erottaa onko pallo hyytynyt vai irti, täytyy pohtia alkupeuraisen olosuhteen pohjalta ja sitä, pelataanko kisan viimeisiä sarjoja vaiko ensimmäisiä. Sitä helpottamaan voidaan seurata vielä myös keilojen liikettä. Mikäli keilat osumisen jälkeen lentävät ylös- ja eteenpäin, niin yleensä pallo ei ole hidastunut riittävästi ennen osumaa. Oikeassa reaktiossa keilat lentävät sivuttain ja vaaka-asennossa.

Tässä asioita, jotka helpottavat pallon reaktion selvittämistä sekä syitä, miksi hyvistä taskuomista jää usein keiloja pystyyn.

Loppukaneetiksi totean, että jokaiselle keilaajalle on vähän erityyppiset välineet eri olosuhteisiin. Karkkoidusti pelaajat siis jaetaan liuku-koukku pelaajiin tai koko matkan rullauttajiin. Jälkimmäinen pelityyli on vähemmän haavoittuvainen tapa pelata ja onkin tästä syystä useimmin menestyvien pelaajien tapa.

Koko teksti lyhennettynä pariin lauseeseen. Nykyään pallon tehoa/toimivuutta ei mitata kääntyneinä rimoina kuten ennen vanhaan! Pallo voi olla hyvinkin tehokas ja voimakas, vaikka se tekee töitä hyvin vähän sivusuunnassa. Keilat eikä rata valehtele! ●